

پیغه‌مبهری خودا - صلی الله علیه وسلم - ئهگه‌ر بچووایه‌ته سه‌ر پشتی و شتره‌که‌ی بؤئه‌وه‌ی به‌ره‌و سه‌فه‌ر کردن ده‌بچیت، سئ جار ته‌کبیره‌ی ده‌کرد (ده‌یووت: الله جار ته‌کبیره‌ی ده‌کرد، وياشان ده‌یفه‌رموو: (سبحان الذي سَحَرَ لَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لَهُ مُقْرِنٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمْنَقِلُّوْنَ) لَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لَهُ مُقْرِنٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمْنَقِلُّوْنَ)

له عبدالله کوری عومه‌ره‌وه - بره‌زای خوايان لیبیت - ده‌لیت: پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - ئهگه‌ر بچووایه‌ته سه‌ر پشتی و شتره‌که‌ی بؤئه‌وه‌ی به‌ره‌و سه‌فه‌ر کردن ده‌بچیت، سئ جار ته‌کبیره‌ی ده‌کرد (ده‌یووت: الله أَكْبَرُ، وياشان ده‌یفه‌رموو: «(«سبحان الذي سَحَرَ لَنَا هَذَا وَمَا كَانَ لَهُ مُقْرِنٌ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمْنَقِلُّوْنَ ، اللَّهُمَّ إِنَّا سَأَلْكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرَّ وَالنَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرَصَّنَ، اللَّهُمَّ هَوْنَ عَلَيْنَا سَفَرِنَا هَذَا وَاطَّوْ عَنَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْنَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ)». وئهگه‌ر بگه‌رایه‌ته‌وه هه‌مان شتی ده‌یفه‌رموو، وئه‌مه‌یشی بؤی زیاد ده‌کرد: «(آیيون تائبون عابدون لربنا حامدون)**». وله گیرانه‌وه‌یه‌کدا: ئهگه‌ر پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - بگه‌رایه‌ته‌وه له حج وعمره کردن، يان سه‌ربکه‌وتایه بؤ سه‌ر شویتیکی به‌رز يان گردیک، سئ جار ته‌کبیره‌ی ده‌کرد (ده‌یووت: الله أَكْبَرُ)، وياشان ده‌یفه‌رموو: «(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آييون، تائبون، عابدون، ساجدون، لربنا حامدون، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)^». وله گیرانه‌وه‌یه‌کدا: ئهگه‌ر بگه‌رایه‌ته‌وه له جه‌نگ يان حج يان عمره کردن. *(پاک وینگردی بؤ ئه‌وه خودایه‌ی، که ئه‌مه‌ی بؤ رامکردووین (موسه‌خمر کردووین) وئیمه‌ش ده‌سه‌لائمان نهبوو به‌سه‌ریدا، به‌راستی له دوايرقزیشدا هه‌ر بؤ لای ئه‌وه خودایه ده‌گه‌ریئنه‌وه، خودایه ئیمه لهم گه‌شته‌ماندا داوای چاکه و خویاریزی وئه‌وه کردده‌وانهت لیده‌که‌ین که تو پیی برازیت، خودایه ئه‌هم گه‌شته‌مان بؤ ئاسان بکه و دووریه‌که‌یمان بؤ نزیک بکه‌ره‌وه، خودایه تو پاریزه‌رمان به لهم گه‌شته‌ماندا و خانه‌واده که‌شمان بی‌پاریزه، که جیمان هیشتوون، خودایه من په‌نات پیده‌گرم له ناپره‌حه‌تی گه‌شت و شتیک که ناپره‌حه‌تمان بکات و -په‌نات پیده‌گرم - له خراپی حالمان له کاتی گه‌رایه‌وه‌مان بؤ مال و خیزان)، **(گه‌رایه‌وه به په‌شیمانی له‌تاوان، وهه‌روه‌ها به په‌رسنیش بؤ خودا و سوپیاسکوزار وستایش کاریشین بؤ په‌روه‌ر دگارمان)، ^ (هیچ په‌ستراویک هه‌ق وراست نیبه که شایسته‌ی په‌رسنیش بیت جگه له (الله) تاک و ته‌نیای بت هاوہل نه‌بیت، مولک وسامان وستایش بؤ ئه‌وه و به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیشدا به توانا و به ده‌سه‌لائه، گه‌رایه‌وه به په‌شیمانی له تاوان، هه‌روه‌ها به په‌رسنیش بؤ خودا و سوپیاسکوزار وستایش کاریشین بؤ په‌روه‌ر دگارمان، خودا راستی کرد له‌گه‌ل به‌لینه‌که‌یدا (و به‌نده‌که‌ی خوی سه‌ر خست و خوی به ته‌نها کۆمەلەی بیباوه‌ر ایشی تیکشکاند

[صه‌حیحه] [موسیم گیراویه‌تیه‌وه]

ئین عومه‌ر - بره‌زای خوايان لیبیت - ئه‌وه بروونده‌کاته‌وه لهم فه‌رموده‌یه‌دا ئهگه‌ر پیغه‌مبهر - صلی الله علیه وسلم - بیویستایه سه‌فه‌ر بکات؛ ده‌چووه سه‌ر پشتی و شتره‌که‌ی، وده‌یووت: الله أَكْبَرُ، وياشان ئه‌م نزا مه‌زنی ده‌فه‌رموو، که گه‌لیک واتای مه‌زنی تیدایه وه کو پاک وینگردی خوای گه‌وره دووری ئه‌وه زاته له که‌موکورتی، وهه‌روه‌ها بت بیویستی بیونی ئه‌وه زاته، وهه‌ستکردن به نیعمه‌تی خوای گه‌وره له‌سه‌ر به‌نده، ودانپیدانان به لاوازی به‌نده و بت توانایی و بت هیزی وجه ختکردنوه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌نده به‌رده‌وام بیویسته بگه‌ریت‌وه بؤ لای خوای گه‌وره وداوا له و زاته مه‌زنی بکات - سبحانه وتعالی -، پاشان داواکردنی خیز و فه‌زل و ته‌قوا وسه‌ر که‌وتتی تیدایه بؤ ئه‌نجامدانی ئه‌وه کردده‌وانهی خوای گه‌وره پیی خوشه ولیی برازیبه، وهه‌روه‌ها ته‌وه‌کول (پشت به‌سن) ای به‌نده‌ی تیدایه به خوای گه‌وره له هه‌موو کاروباریکیدا، وداواکردنی پاراستنی نه‌فس و خیزان و ئاسانکردنی ناپره‌حه‌تیه‌کانی تیدایه، وهه‌روه‌ها

په ناگرتنى به خواي گهوره تىدايە له شەپر وزيانه کان؛ له سەفەرهەکەي به سەلامەتى بۆ لاي خاوخىزانەکەي بگەيرىتەو
بە جۆرىك تۈوشى هېچ زىيان ونابەرە حەتىھەك نەھاتىن، وئىين عومەر -ىرەزاي خوايان لېبىت- له گىپرائەنەوەيەكى تردا
دەيگەرىتەو كە پېغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- ئەگەر له سەفەر بگەيرايەتەو ئەم نزايدە دەفەرمۇو:
(آيىون: گەراینەوە)، (تائىيون: بە پەشىمانى له تاوان)، (عابدون: وەھروھا بە پەرسىتش بۆ خودا)، (لىرىنا
حامدون: وسوپاسگۇزار وستايىش كارىشىن بۆ پەرەرەدگارمان): سوپاسگۇزارىن بۆ سەلامەت بۇون وگەرانەوەمان،
ۋەگەر له شوينىكى بەرز بۇوايە، دەيىوت: اللە أكىر، ئەمېش وەكو سادە بۇونىك -تواضعىك- بەرامبەر مەزنى خواي
گەورە، چونكە له وەھىي مەرۆف لە شوينى بەرزدا نەفسى خۆى بە بەرز دابىت وشەيتان وەسەھى بۆ دروست بىكەت
بۇيە ئەم زىكىرە دەووتلىكتىت، وياشان فەرمۇو: (لا إلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ: هېچ پەرسىتراوېك ھەق ویراست نىيە
كە شايىستەپەرنىتن بىت جگە لە -الله-ى تاك و تەنیاى بن ھاوهەل نەبىت): ئەمېش بۆ دانپىدانان بەھەي خواي گەورە
تاکە لە خودايەتىدا -لە پەرسىتىدا- وله پەرەرەدگارتىدا و (لە ناو وسیفاتە كانىدا)، خواي گەورە خۆشەويستانى خۆى
(ئەولىاكانى) و سەربازەكانى سەردىخات بەسەر كافر (بىباوهەكان).

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6003>

